

Сценарій 2. Між двох вогнів.

Вас щойно призначили Головою НАЗК. У свій перший день на новій посаді Ви, сповнені ентузіазму, вирушаєте на роботу. Ви прибули до офісу Агентства, влаштувалися на робочому місці, і ось Ваш апарат проводить для Вас низку брифінгів про діяльність НАЗК, аби полегшити Вам початок роботи.

Один із таких брифінгів стосується діяльності НАЗК у сфері санкцій. Ця робота додалася до кола повноважень Агентства під час війни, вона є важливим внеском у досягнення перемоги й потужно мотивує персонал. Ви прагнете зануритися в цю складну ділянку роботи, і зокрема, ознайомитися з базою даних фізичних та юридичних осіб, що стали об'єктами санкцій, яку Вам охоче представляють Ваші нові колеги.

Ви тестуєте роботу цієї бази даних, і Вас вражає як повнота її даних, так і зручна форма їх візуалізації. Коли Ви залишаєте зустріч, до Вас підходить колега з керівного складу НАЗК і просить дозволу поговорити з Вами наодинці. Колега повідомляє про те, що має родича/ку, що перебуває в переліку підсанкційних осіб. Ці двоє мають різні прізвища, отже ніхто, наскільки це відомо персоналу Агентства, про це не довідався. Звісно, згадана особа, з одного боку, бажала б, щоб ця інформація залишилася конфіденційною, а з іншого – хоче, щоб і Ви однозначно про це знали.

Того ж дня, пізніше, Ви проводите у Верховній Раді зустрічі з членами комітетів ВР з питань антикорупційної політики та з питань бюджету. Ці зустрічі важливі, адже Вам потрібна підтримка Комітету з питань антикорупційної політики для проведення пріоритетних реформ, які посилять НАЗК. А Комітет з питань бюджету, як завжди, відіграє провідну роль у забезпеченні безперервного фінансування діяльності Агентства. Той факт, що Ви зустрічаєтеся з їх членами в перший день своєї роботи, свідчить про Вашу повагу до парламенту.

Вже на початку зустрічей Ви одразу ж розумієте: досягти одночасно двох пріоритетів – посилення самостійності Агенції та додаткових бюджетних асигнувань – буде вкрай непросто. Минає не одна година, переговори майже ні до чого не призводять, тож оголошується перерва. У роздратованому стані Ви залишаєте кімнату переговорів. Тим часом у вбиральні до Вас підходить народний/а депутат/ка і пропонує простий вихід із глухого кута: він/вона обіцяє Вам як фінансування НАЗК у повному обсязі, так і збільшення повноважень по відношенню до «уповноважених осіб», що є Вашим давнім пріоритетом і посилить ефективність запобігання корупції. Пастка ж полягає в тому, що Ви маєте послабити вимоги до подання депутатами та членами їхніх сімей декларацій про доходи. Щойно Ви заявили, що це неможливо, депутат/ка пропонує просте рішення: перед майбутнім голосуванням з питання підвищення прозорості та посилення відповідальності за декларування доходів ви відмовитися висловлювати будь-яку позицію і тим самим послабите лави прихильників зміцнення підзвітності та посилення наявний статус-кво. Ви все ще вагаєтесь, і тоді депутат/ка підходить до Вас упритул і ніби випадково згадує, що йому/їй відомо, що дехто з персоналу НАЗК «має зв'язки зі зрадниками». Він/вона дає Вам дуже чітко зрозуміти, що для нього/неї ключовий пріоритет – безпека сім'ї, і що він/вона не зупиниться перед тим, щоб покласти край

Вашій кар'єрі, яка щойно розпочалася, оголосивши в пресі НАЗК «гніздом колаборантів». Він/вона заявляє, що Ви маєте 24 години на ухвалення рішення.

Ви повертаєтеся до свого офісу, заварюєте собі чашку чаю і міркуєте про те, якими будуть Ваші наступні кроки...

Запитання до Сценарію 2:

- Якими будуть Ваші кроки протягом наступних 24 годин в порядку пріоритетності?
- Що слід зробити з інформацією про родича/ку працівника/ці, що перебуває в переліку підсанкційних осіб?
- Якими будуть Ваші дії у відповідь на шантаж, а також, у ширшому плані, стосовно народних депутатів?
- Поясніть, на якій основі Ви розставлятимете різні пріоритети, виходячи з того, що Ви не зможете мати все й одразу.
- Яку роль відіграє у Ваших планах Комітет з питань антикорупційної політики?